Р Е Ш Е Н И Е
№ 2195

гр. София, 02.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 8 състав,** в публично заседание на 19.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **13905** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал.2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. 31654 от 11.12.2012 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 53 – 06 – 3119 от 29.11.2012 г. по описа на ТД на НАП - С., подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], жк. К. поляна III, [жилищен адрес] представлявано от управителя И. Г. З. срещу Решение № ПО – 104 от 12.11.2012 г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата му против Постановление за налагане на обезпечителни мерки № 3433 от 26.10.2012 г. на Главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С., дирекция "Събиране".

Жалбоподателят сочи, че обжалваното решение и потвърденото с него постановление са необосновани и немотивирани, постановени в противоречие с материалния и процесуален закон. Иска се от съда или да отмени изцяло обжалваното постановление, или да намали размера на обезпечението до сумата от 29 372,24 лева. Инвокират се съображения, че при първоначалното налагане на обезпечението не е имало издаден РА, и първоначално определения размер на евентуалните задължения е посочен като големи размери – 301 141,61 лева. Твърди се, че наложеното обезпечение е в противоречие с целта на обезпечителната мярка, така както е посочена в чл. 121, ал.3 от ДОПК.

В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован не се явява, представлява се от адв. Я., който поддържа жалбата, моли да бъде уважена на

посочените в нея основания и с оглед събраните поделото доказателства.
Ответникът – директорът на ТД на НАП – С. редовно призован не се явява, представлява се от юрк. Р., която оспорва жалбата, предлага да не се уважа, претендира юрисконсултско възнаграждение.
Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:
Производството по издаване на Постановлението за налагане на предварително обезпечителни мерки с изх. № 3433 от 26.10.2012 г. е образувано по инициатива на главния публичен изпълнител при ТД [населено място], дирекция "Събиране", по мотивирано искане на главен инспектор по приходите в отдел „Ревизии", при ТД на НАП С., офис "Център" в качеството на ръководител екип, извършващ ревизията, възложена със ЗВР № 1205374 от 13.07.2012 г., изм. със ЗВР № 1206408 от 22.0.2012 г. който е направил извод, че в хода на ревизията, извършвана по реда на чл. 122 от ДОПК поради наличие на обстоятелствата по чл. 122, ал.1, т.4 и т. 5 от ДОПК, ще бъдат определени публични задължения с предполагаем размер главница в размер на 242 603,16 лв. и лихва в размер на 58 538,45 лв.. считано към 05.10.2012 г., представляващи ДДС ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, тъй като размерът на активите е по-малък от предполагаемите задължения и върху активите има сключен договор за залог. От извършените справки в Имотния регистър е установено, че към 26.10.2012 г. дружеството не притежава недвижими имоти, както и че има данъчни и осигурителни задължения в размер 29 372,24 лева
Издадено е оспореното ПНПОМ, с което на основание чл.121, ал.1 във връзка с чл. 124, ал.4 от ДОПК е наложен запор върху налични и постъпващи суми в размер на 301 141,61 лева по всички банкови сметки на [фирма], както и вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите и суми предоставени за доверително управление, находящи се в ТБ [фирма], ТБ [фирма] и ТБ [фирма] е забранено разпореждането със запорираното имущество; на основание чл. 201 от ДОПК е наложен запор върху МПС – автобус марка „С.", модел С315ХД, ДК [рег.номер на МПС] , рама № WKK31500001030801номер на двигател 402901504727252 на балансова стойност 14 000 лева.
Постановлението е връчено на жалбоподателя на 05.11.2012 г. чрез неговия управител И. Г. З.. Изпратени са запорни съобщения на основание чл. 202, ал.1 от ДОПК/ чл. 202, ал.2 от ДОПК във връзка с чл. 215, ал.1, т.1 и т.2 от ДОПК до описаните три търговски банки на 02.11.2012 г. и запорно съобщение до СДП – Пътна полиция, получен на 08.11.2012 г. Същият е вписан на основание чл. 4 от ЗОЗ от ЦРОЗ на 01.11.2012 г.
Срещу Постановлението е подадена жалба вх. № 53 – 06 – 3119 от 06.11.2012 г. от жалбоподателя, по която се е произнесъл директорът на ТД на НАП – С. с решение № ПО – 104 от 12.11.2012 г.
В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства по делото представените с жалбата и административната преписка писмени документи. Допълнително от ответника са ангажирани следните писмени доказателства – Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ изх. № 10 – 53 – 06 – 12 от 19.10.2012 г.; справка № 2 за ФЛ, ЮЛ, ЕТ за наличните МПС; договор за залог на транспортни средства; заявление за вписване на залог; Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки. На 06.03.2013 г. от жалбоподателя са представени като доказателства по делото, връчените му на

05.03.2013 г. ЗОКО № 1206408 от 19.10.2012 г. и Ревизионен акт № [ЕГН] от 20.12.2012 г., издаден от Х. Б. М. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С.. С определение от 15.01.2013 г.за насрочване на делото в открито заседание, съдът даде указания на жалбоподателя за ангажиране на писмени доказателства, изискуеми по реда на чл.197, ал.3 от ДОПК – обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа. Такива доказателства не се ангажираха, вместо това процесуалният представител на жалбоподателя, адв. Я. изрично заявява в съдебното заседание, че няма да ангажират други писмени доказателства освен представените на 06.03.20123г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 197, ал. 2 от ДОПК преклузивен 7 - дневен срок, от надлежна страна, видно от приложения пощенски плик, имаща право и интерес от обжалването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган в съответствие с правомощията му по чл. 12, ал.2, т.1 от ДОПК въз основа на мотивирано искане за принудително изпълнение.

Съгласно чл. 197, ал.3 във вр. чл. 121, ал.1 и чл. 195, ал.5 от ДОПК, регламентиращ производството по проверка правилността на наложената обезпечителна мярка, съдът в своята дейност следва да провери дали са налице законовите изисквания за налагането на съответното обезпечение.

Съгласно чл.121, ал.2 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат от публичен изпълнител на основание чл. 195 от ДОПК при строго спазване на реквизитите визирани в чл.196, ал.1 от същия кодекс. Нуждата да се обезпечи изпълнението на конкретно публично вземане възниква поради опасността публичният изпълнител да не открие в деня на изпълнението секвестируеми права на длъжника годни да удовлетворят публичния взискател. Ето защо в чл. 195, ал. 2 от ДОПК е посочено, че обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение.

В конкретния случай, решаващият орган намира, че при издаване на процесното постановление № 3433/26.10.2012 г. от страна на публичния изпълнител не са допуснати съществени процесуални нарушения, съответно нарушения на материалния закон, влечащи като своя правна последица до незаконосъобразност на акта.

В чл. 195, ал. 6 от ДОПК е указан редът на стойностите, които публичния изпълнител следва да съобрази при налагането на обезпечения. Видът на обезпечителните мерки е регламентиран в чл. 198, ал.1 от ДОПК, като в настоящия случай обезпечението е извършено със запор на сметките на жалбоподателя във всички банки.

В случаите, когато не са наложени обезпечителни мерки, принудителното изпълнение върху вземания на длъжника и върху негови движими и недвижими вещи започва чрез налагането на запор, съответно чрез вписването на възбрана, с постановление на публичния изпълнител.

В настоящия случай не са налице основанията на чл. 208, ал. 1 от ДОПК за отмяна на наложени обезпечителни мерки. Длъжникът не е представил обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ЦК.

Законът в чл. 208, ал.3 от ДОПК е предвидил, че съдът може да отмени

обезпечението, когато се установи, че задълженото лице е погасило публичното си задължение или в случаите посочени в чл. 197, ал.3 от ДОПК. Текстът на закона предвижда, че може да се отмени мярката, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнителното основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал.1 и чл. 195, ал.5 от ДОПК. Видно от установеното по делото, жалбоподателят в настоящето производство не е представил доказателства, от които да е видно, че е обезпечил публичното си задължение или че е заплатил същото.

В хода на настоящето производство не бяха представени надлежни недвижими и движими имоти, с които да се заменят оспорените обезпечителни мерки. Нещо повече, видно от наведените доводи от жалбоподателя, както и от събраните по негово искане гласни доказателства се установява, че неговите основни възражения се отнасят до законосъобразността на издадения му ревизионен акт, както и до оспорване на констатациите в него.

Решението издадено от директора на ТД на НАП – С. е издадено от компетентен орган.

Обстоятелството, че в хода на настоящето производство е издаден ревизионен акт, в който са определени задължения в значително по-малък размер на посочения в ПНПОМ, не попада в кръга на изискуемите по чл. 195 от ДОПК доказателства за отмяната на предварителното обезпечаване. Наличието на РА има отношение единствено до прекратяването на наложеното обезпечение или продължаване на неговия срок. След извършена служебна проверка в информационната система на Административен съд – София град се установи, че от страна на публичния изпълнител не е отправяне искане за продължаване срока на ПНПОМ, поради което е налице изводът, че представеният РА е изиграл своята роля и след датата на неговото издаване обезпечителните мерки са вдигнати.

По изложените мотиви, съдът намира оспореното решение № ПО-104/12.11.2012г. на директора на ТД на НАП - С. по жалба срещу ПНПОМ № 3433 от 26.10.2012г., с което е оставена без уважение жалба срещу постановената обезпечителната мярка.

С оглед направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на ответника и крайния изход на делото, на същият следва да бъдат присъдени 150 лева.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал.2 от ДОПК, Административният съд – С. град, Първо отделение, 8 – ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], жк. К. поляна III, [жилищен адрес] представлявано от управителя И. Г. З. срещу Решение № ПО – 104 от 12.11.2012 г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата му против Постановление за налагане на обезпечителни мерки № 3433 от 26.10.2012 г. на Главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С., дирекция “Събиране”.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], жк. К. поляна III, [жилищен адрес] представлявано от управителя И. Г. З. да заплати в полза на бюджета на ТД на НАП – С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: